

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců Mgr. Michala Bobka a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, sídlem 1. máje 97/25, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 1. 9. 2022, č. j. 59 Af 24/2022 - 11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 4. 10. 2022 kasační stížnost žalobkyně (dále „stěžovatelka“) proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) označenému v záhlaví. Kasační stížnost byla podána prostým emailem bez zaručeného elektronického podpisu ve smyslu § 37 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tato vada formy podání byla odstraněna doručením písemného podání shodného obsahu odeslaného stěžovatelkou dne 6. 10. 2022, tedy v třídní lhůtě dle § 37 odst. 2 s. ř. s.

[2] Napadeným usnesením krajský soud odmítl žalobu stěžovatelky, již se domáhala zrušení exekučních příkazů žalovaného (ze dne 17. 5. 2022, č. j. 923395/22/2607-00540-607648, č. j. 923428/22/2607-00540-607648, č. j. 923496/22/2607-00540-607648, č. j. 923532/22/2607-00540-607648, č. j. 923566/22/2607-00540-607648, č. j. 923579/22/2607-00540-607648, č. j. 928630/22/2607-00540-607648, č. j. 928651/22/2607-00540-607648) pro nedostatky tohoto návrhu. V kasační stížnosti stěžovatelka namítala, že krajský soud své usnesení o odmítnutí žaloby založil na vykonstruovaném skutkovém a právním stavu, ke kterému se neměla možnost vyjádřit. Zároveň rozporovala závěr krajského soudu, že její žaloba neobsahovala žádný žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť dle stěžovatelky „byla podána do rozhodnutí, kterým bylo hrubě zasaženo do jejích nejen LZPS

chráněných základních práv (daňová povinnost, která je po žalobkyni exekucí vymáhána, neměla a nemá materiální podklad - od počátku byla a je zpochybňována věcná nesprávnost exekučního titulu“.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal splnění formálních předpokladů věcného projednání kasační stížnosti.

[4] Kasační stížnost byla podána opožděně.

[5] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení napadeného rozhodnutí. Zmeškání uvedené lhůty nelze podle téhož ustanovení prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. poté lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Lhůta je však ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

[6] Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že k doručení napadeného usnesení stěžovatelce došlo dne 15. 9. 2022. Stěžovatelce bylo napadené usnesení doručováno prostřednictvím doručujícího orgánu (§ 48 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „o. s. ř.“, ve spojení s § 64 s. ř. s.) na její adresu pro doručování uvedenou v žalobě, a to do vlastních rukou (§ 49 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.). Z doručky připojené k napadenému usnesení vyplývá, že stěžovatelka při doručování dne 5. 9. 2022 nebyla zastížena. Napadené usnesení proto bylo uloženo a stěžovatelce zanechána výzva, aby si písemnost vyzvedla. Stěžovatelka tak ovšem v 10denní lhůtě stanovené v § 49 odst. 4 o. s. ř. (ve spojení s § 64 s. ř. s.) neučinila, následkem čehož došlo k doručení napadeného usnesení fikcí uplynutím posledního dne této lhůty, tj. 15. 9. 2022. Posledním dnem dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti tak byl čtvrtek 29. 9. 2022. Nejpozději tohoto dne mohla být kasační stížnost podána k poštovní přepravě s účinky zachování lhůty.

[7] Na této skutečnosti nemůže nic změnit vhození napadeného usnesení do schránky stěžovatelky až dne 20. 9. 2022. Podle ustálené judikatury civilních i správních soudů totiž vhození písemnosti do schránky nemá vliv na nastoupení fikce doručení po uplynutí 10denní úložní lhůty (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 4. 2020, sp. zn. 27 Cdo 1358/2019, a rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014 - 41, bod 20). Stěžovatelka navíc v kasační stížnosti neuvádí, že dnem 20. 9. 2022 došlo k doručení napadeného usnesení, pouze konstatuje, že tohoto dne jí usnesení bylo vhozeno do schránky.

[8] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla podána opožděně, ji Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

[9] NSS rovněž obdržel podání stěžovatelky nazvaného jako „námitka podjatosti“, které mu bylo doručeno dne 25. 10. 2022. V něm stěžovatelka kromě jiných, pro řízení nerelevantních skutečností uvedla, že vznáší námitku podjatosti proti soudcům 3. senátu ve složení JUDr. Jaroslav Vlašín, Mgr. Radovan Havelec a Mgr. Michal Bobek, jakož

pokračování

i proti soudcům 4. senátu ve složení JUDr. Jiří Palla, Mgr. Aleš Roztočil a Mgr. Petra Weissová. Nejvyšší správní soud však k tomuto podání nepřihlížel. Kvalifikoval je totiž jako zjevné zneužití, respektive šikanozní výkon práva ve smyslu jeho ustálené judikatury (srov. např. unesení NSS ze dne 6. 1. 2022, č. j. Nao 222/2021 – 269, nebo rozsudky NSS ze dne 30. 6. 2022, č. j. 8 As 128/2022 - 26, ze dne 27. 6. 2022, č. j. 7 As 129/2022 - 24, a ze dne 29. 9. 2021, č. j. 10 As 380/2021 - 13).

[10] Nejvyššímu správnímu soudu je z úřední činnosti známo, že stěžovatelka v minulosti vedla před Nejvyšším správním soudem množství řízení. V naprosté většině z nich stěžovatelka opakuje stejný vzorec svého procesního postupu, kdy kromě jiných procesních návrhů podá blanketní námitku podjatosti proti soudcům senátu příslušného k rozhodnutí dle rozvrhu práce, jakož i soudcům, o které by senát příslušný k rozhodnutí měl být v případě nepřítomnosti některého ze svých členů doplněn (z poslední doby např. věci vedené pod sp. zn. 8 Afs 235/2022, 10 Afs 145/2022, 2 As 5/2022, 7 As 129/2022). Na výzvu k doplnění blanketní námítky podjatosti stěžovatelka buďto nereaguje (srov. např. rozsudek NSS ze dne ze dne 9. 6. 2021, č. j. 3 As 50/2021 - 32), nebo námitku „odůvodňuje“ opakováním znění zákona či odkazem na předchozí rozhodovací činnosti dotčených soudců vyznívající v neprospěch stěžovatelky. Přitom se nezdráhá bez bližšího zdůvodnění tyto soudce osočit z toho, že svými rozhodnutími „kryli zločiny“ spočívající v „nezákonných, protiústavních a účelových postupech/rozhodnutích“ správních orgánů a soudů ve věcech stěžovatelky (srov. nejnověji např. usnesení NSS ze dne 9. 8. 2022, č. j. Nao 112/2022 – 50). To vše přesto, že se Nejvyšší správní soud již v několika rozhodnutích žalobkyni pokoušel vysvětlit, že podobné námitky podjatosti nemohou představovat důvod pro vyloučení soudce podle § 8 odst. 1 s. ř. s. (kromě citovaného usnesení č. j. Nao 112/2022 – 50 srov. např. usnesení ze dne 24. 7. 2018, č. j. Nao 161/2018 – 27).

[11] Opakované podávání blanketních námitek podjatosti stěžovatelkou s cílem je neodůvodnit buď vůbec, nebo argumentovat prostou nespokojeností s výsledky předchozí rozhodovací činnosti a nepodloženými obviněními soudců z trestné činnosti či jinými invektivami, se proto zcela míjí se smyslem a účelem namítnutí podjatosti, které slouží k zajištění nestranného rozhodnutí ve věci v situaci, kdy *objektivně existují pochybnosti* o soudcově nepodjatosti. Stěžovatelce v této věci nic nebránilo v tom, aby námitku podjatosti řádně odůvodnila, tj. aby vyložila, v čem spatřuje relevantní pochybnosti o nepodjatosti uvedených soudců třetího a čtvrtého senátu. Stěžovatelka však takto do dnešního dne neučinila, ačkoli byla již opakovaně v minulosti seznámena s požadavkem na konkrétní uvedení důvodů námítky podjatosti (srov. citované rozsudky NSS č. j. 8 As 128/2022 - 26, č. j. 7 As 129/2022 - 24 a č. j. 3 As 50/2021 - 32). I s ohledem na postup stěžovatelky v jiných řízeních proto nelze její podání z 25. 10. 2022 považovat za nic jiného než procesní obstrukci činěnou pouze za účelem prodloužení řízení, nikoli s cílem zajistit náležitou ochranu práv účastníka řízení. NSS k němu proto nepřihlížel.

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovanému pak nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2022

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu